

Onderweg: tochtboekje

Staptocht

Thema: “*Onderweg*”

Welkom op onze staptocht!

Kom je met ons mee "onderweg"?
Er staat ons wat te wachten!

Wat staat er op het programma?

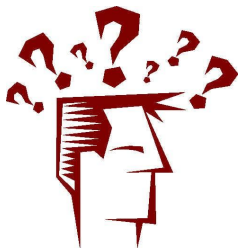
- (Onder)weg uit Ruisbroek
- tussendoor wat inhoudelijke haltes
- bezinningsmoment te Halle (21u.)
- laat die fakkels maar vlammen!

*We wensen je een
deugddoende avond met
veel fijne ontmoetingen en
met wat licht en warmte
van fakkels en van en voor
elkaar!*

Eerste deel staptocht

VERWARING

Laten we maar eens wegtrekken uit Brussel! Er gebeuren soms lastige dingen, het zit wat tegen, we zouden het liefst even weggaan van alles en iedereen... Eens een andere weg inslaan; onderweg op zoek naar iets beters... Soms is het nodig om even een andere koers te gaan.

Een sketch over het thema zet ons op weg en daar is het al: we zijn **onderweg!** We stappen het eerste gedeelte van onze tocht gewoon losjes door elkaar en wisselen het gewone nieuws uit: de kleine en grote dingen. We hebben immers zoveel te vertellen aan vrienden die we deze week nog niet gezien hebben.

Enkele nadenkertjes:

Verwarring...

Wat brengt je soms in de war?

Kwaad of ontgoocheld weglopen... Waar naartoe?!

Waar loop jij naartoe als je echt kwaad of verward bent?

Welke dingen maken je soms verward?
Om welke reden(en) zou jij ontgoocheld of verward weglopen?

Trek jij graag weg van het bekende?
Waarom of waarom niet?

Soms is het nodig om alles even
op een rijtje te zetten.
Even terugblikken op wat gebeurde
en de batterijen weer opladen
voor wat nog moet gebeuren.
Daarvoor zet ik me apart,
ergens in een hoekje of op m'n bed.
Het is belangrijk om daar tijd voor te
(kunnen) maken.

Als ik kwaad ben,
vlucht ik vaak naar mijn slaapkamer,
onderweg alle deuren hard dichtgooiend.

Ik storm de trappen op,
zodat ze me goed kunnen horen,
dat ze weten dat er iets schort.

Dan zet ik mijn muziek extraluid
en trek me even niets aan van de
anderen.

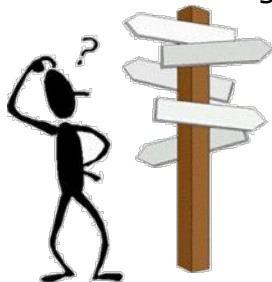
Na een tijdje
zijn alle donderwolken uit mijn hoofd
geblazen
en ga ik terug naar beneden.

Ik las ergens:
"We zijn als bergbeklimmers
op een rots die het onder onze voeten
begeeft,
maar we storten niet naar beneden
want er is een hand die ons grijpt."

Dit stukje vat alles samen:
we komen er wel,
met of zonder hulp!
We geraken wel terug met onze voeten
op de grond!
Dan besef ik
dat je eens iets mag wagen
op zoek naar het gelukkige leven
en dat ik word verwacht...

We hoeven niet altijd
vaste grond onder onze voeten
te hebben.

Een stap in het onbekende mag,
met een duwtje in de rug van hierboven.
Volgens mij is dat één van de doelen
van ons leven:
onze grenzen verleggen,
altijd een stapje verder op weg
samen met onze levensgezellen.

Ik zal niet zo snel van het bekende
weglopen,
want dan voel ik mij onzeker.

Ik heb liever een duidelijk afgebakend
terrein
dan een open veld om mijn levensspel te
spelen.

Een paar regels zijn zeker noodzakelijk
net als iemand die alles in goede banen
leidt,
want anders wordt het chaos.

Ik ken een goede remedie als je kwaad
of verward bent:
even gaan lopen, joggen.
Gewoon even alles eruit lopen
en je meer zorgen maken over je
ademhaling
dan over wat je dwarszit.
Gewoon even beuken tegen de wind
en hem dan ook overwinnen.
Gewoon even los van de grond...

Een gehandicapte schreef ooit:
"God, vandaag ben ik gevluht in het
vele werk om mij heen.
Ik wou niet stilstaan of geconfronteerd
worden
met de beperktheid van mijn handicap."
Dat een gehandicapte zich moed blijft
inspreken,
blijft mij inspireren om te blijven
verdergaan
op weg naar m'n eindbestemming.
Ik bedenk dat iedereen,
met wat voor probleem dan ook,
me kan raken en op weg zetten...

Als dingen compleet anders verlopen dan ik verwacht, als alles op zijn kop lijkt te staan, dan komt alles in mijn hoofd ook op zijn kop te staan: ik raak dan zo verward, dat ik alles op een rijtje moet kunnen zetten en terug een overzicht moet kunnen krijgen op de gebeurtenissen.

Verbroken beloftes, roddels en leugens kunnen mij echt kwaad krijgen: hou je aan je beloftes of maak er geen als je niet zeker bent dat je ze kan inlossen, dat is voor mij belangrijk. Mensen die zomaar wat zeggen, zonder aan de ander te denken, daar kan ik van gaan koken!

Als ik alles moet kunnen overdenken, zoek ik graag een rustig plekje in huis waar ik alleen kan zijn, waar ik alles kan buitensluiten om weer in evenwicht te geraken.

Om helemaal weer rustig te worden, ga ik even naar buiten: de buitenlucht met grote teugen inademen, wat rondwandelen of zelfs flink doorstappen, 't kan allemaal helpen om weer kalm te worden.

Even weg uit het bekende, een adempauze... Weg van het drukke leven!

Ik vind het heerlijk om op vakantie te gaan, dingen te ontdekken, maar het gevoel van thuiskomen nadien vind ik even heerlijk.

Het onbekende kan wat kriebels, vlinders in de buik, of zelfs echt wel angst veroorzaken, maar het nemen van die stap naar het onbekende kan toch wel even verrijkend zijn.

In mijn hoofd is het een warrige boel,
Bedenk ik zittend in mijn stoel.

Gedachten dwalen door elkaar,
Hebben geen tijd om stil te staan

Ik voel me opgejaagd,
M'n hoofd dat op de vlucht gaat.....

Soms voel je jezelf als op een eiland.
Dat kan midden in een groep of in een
drukke stad.

Als niemand je nog wat vraagt,
als je de warme geborgenheid mist van
mens tot mens,
als je op school gewoon een nummer
bent,
als ze je beschuldigen van iets wat je
niet deed,
als je een goede vriend verliest.

Soms wil je ook op een eiland zitten,
om te voelen wie je zelf bent,
om even uit de drukte weg te zijn.
Maar dan voel je heel snel wat je mist;
de natuur is wel mooi,
je kunt er uren naar kijken,
maar wat heb je eraan,
als er niemand is die mee-bewondert,
aan wie je kunt vertellen wat je voelt?
Waar het op aankomt is:
dat we mekaar zekerheid geven;
ik wil er zijn voor jou,
ik wil je bereiken,
ik wil aan je horizon opdagen
als je op je eiland zit.
Verbreed je horizon en maak van je hart
een bewoonbaar eiland.

Ik breng mijn gedachten bij de Heer,
Met pijn en moeite toch steeds weer.

Ik heb geen rust om woorden te zeggen,
Maar mag mijn leven in Gods handen
leggen.

God zegt: "Kom maar bij mij,
Ik maak je vrij".

Als er een zeer dierbare familielid sterft
ben je verward. Je probeert de waarheid
te ontvluchten maar dit lukt niet.

Als er een zeer dierbare familielid sterft
durf je je verdriet niet te tonen aan de
buitenwereld. Soms zeg je er een
woordje over aan je vrienden of familie
maar als je na een maand nog verdrietig
bent spreek je de anderen hierover niet
meer aan.

Als er een zeer dierbare familielid sterft
mag je niet verward weglopen. Je moet
dan proberen de moed te houden en
leren leven met dit verdriet.
Dit alles is daarom niet altijd
gemakkelijk.

't Is maar goed
dat Zijn handen
zo groot zijn
dat wij erin passen
als we niet meer verder kunnen
wanhopig zijn
en verward
ten einde raad.

't Is maar goed
dat onder ons
eeuwige armen zijn
waarin Hij ons
vast wil houden!

Tweede deel staptocht

ONTMOETING

Een ontmoeting kan ons leven
veranderen!

Dit deel van de tocht stappen we per twee. Neem best iemand die je vertrouwt of die je graag beter wilt leren kennen. Vraagjes die je hierbij kunnen helpen, vind je hier en op de volgende bladzijde:

- Vertel over een ontmoeting met iemand die je heeft aangegrepen.
- Wie ontmoet je graag? (m.a.w.: welke mensen zijn belangrijk in je leven? Waarom?)
- Als je verdriet hebt of als je even de kluts kwijt bent of het rechte pad kwijt bent, kunnen mensen mij helpen en met mij mee onderweg gaan. Heb je dat al ervaren? Wanneer? Of wanneer juist niet?

Derde deel staptocht

HERKENNING

Het laatste stuk van onze tocht stappen we in stilte. We doen het op een originele manier! Met touwen aan elkaar, zoals op een échte trektocht!

Denk eens na over wat er op het kaartje staat dat je krijgt.

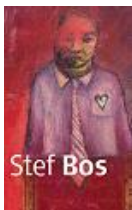
→ "Her-ken" je jezelf erin?

→ Wat zegt het over herkenning?

BEZINNINGSMOMENT HALLE

Verwarring – Ontmoeting – Erkenning

Intredelied: Tussen de liefde en de leegte

Ik blijf mijn hele leven reizen
Ik volg de wegen van de twijfel
Ik zoek naar wat ik nooit zal vinden
Want ik wil dwars door de dood heen zingen

Ik wil proberen iets te maken
Ik wil niet breken, ik wil niet haten
Maar op zoek naar mooie woorden

Heb ik de liefde vaak verloren

Ik ben altijd onderweg
Ik ben altijd onderweg
Ik leef onrustig en onzeker
Tussen de liefde en de leegte
Ik ben altijd onderweg
Ik ben altijd onderweg
Ik leef onrustig en onzeker
Tussen de liefde en de leegte

Dit is geen leven om te delen
En toch is heel m'n hart van jou
Maar laat me niet teveel beloven
Want ik blijf m'n dromen trouw

En ik wil nog zoveel woorden zingen
Het is een passionele drang
Ik wil alleen
En alleen bij jou zijn
Maar ik vind nooit de balans

Dus ik blijf altijd onderweg
Ik blijf altijd onderweg
Ik reis onrustig en onzeker
Tussen de liefde en de leegte
Ik ben altijd onderweg
Ik blijf altijd onderweg
Ik reis onrustig en onzeker
Tussen de liefde en de leegte

Welkom en inleiding

Evangelie: Lc. 24,13-35:

...zij spraken over alles wat was voorgevallen
... Hij liep met hen mee...

... "Zijt gij dan de enige vreemdeling in
Jeruzalem, dat Gij niet weet wat er gebeurd
is?"

... "Blijf bij ons!"

... Hij nam het brood, sprak de zegen uit, brak
het...

... hun ogen gingen open en zij herkenden
Hem...

... "Brandde ons hart niet in ons, zoals Hij
onderweg met ons sprak en ons de Schriften
ontsloot?"...

... ze vertelden wat er onderweg gebeurd was
en hoe ze Hem herkenden in het breken van
het brood...

Voetstappen in het zand

Op een nacht droomde een man dat hij wandelde langs het strand met God. Door de lucht flitste er beelden van zijn leven. Bij elk beeld zag hij 2 paar voetstappen in het zand. Het ene paar van hem, het andere paar van God. Toen het laatste beeld uit zijn leven opflitste, keek hij om naar de voetstappen in het zand. Hij merkte op dat er veel momenten in zijn leven, slecht 1 paar voetstappen te zien was. Dat zat hem behoorlijk dwars en hij stelde God vragen hierover. “God, u zei dat ik wanneer ik zou besluiten U te volgen, U altijd naast mij zou lopen. Maar nu zie ik tijdens de moeilijkste momenten in mijn leven slechts 1 paar voetstappen. Ik begrijp niet waarom U mij verliet, toen ik U het hardste nodig had...”

En God antwoordde:

“Mijn lief en dierbaar kind, ik hou onvoorwaardelijk van je en zal je nooit verlaten. En gedurende de moeilijkste tijden, van veel pijn en verdriet, wanneer je slechts 1 paar voetstappen ziet. Wel... toen heb Ik je gedragen!”

Symbolisch moment

Lied

*Ref. Brandde ons hart niet in ons, zoals Jij
onderweg met ons sprak.*

*Brandde ons hart niet in ons, wanneer Jij ook het
brood met ons brak.*

Ga Jij met ons vandaag op weg,
zet Jij verdwaalde stappen recht, doorheen verlies,
doorheen verdriet, een goede toekomst in 't
verschiet.

Ref.

Deel Jij met ons het hoge Woord
Uit ver verleden aangehoord,
Dat wij daarin verankerd zijn,
Dat wij daardoor veranderd zijn.

Ref.

Breek jij met ons jouw eigen brood
Dat leven is voorbij de dood,

Dat wij herkennen wie Jij bent
En weten ons door Jou gekend.

Ref.

En doe ons keren naar elkaar
Met alle zorgen opgeklaard,
Dat wij ervaren dat Jij leeft,
Dat Jij ons leven toekomst geeft.

Woordje van Johan

Stiltemoment

Voorbeden met tussenzang:

*Groot is de wereld en lang duurt te tijd
Maar klein de voeten die gaan waar geen
wegen gaan, overal heen*

Onze Vader

Hoe gaan we nu terug?!

Plusserslied

*Plussers... plussers... plussers, moet je echt bij horen;
Plussers... plussers... plussers, dat is echt heel cool.*

Met ons doe je altijd zeer toffe dingen,
zo gaan wij soms eens gaan schaatsen.
Een verzoeningstochtje of een filmavond,
da's wat we doen want wij zijn de...

*Plussers... plussers... plussers, moet je echt bij horen;
Plussers... plussers... plussers, dat is echt heel cool.*

We zijn een hechte groep geworden,
met veel vriendschap en liefde.
Je kunt eens stilvallen of je eens uitleven,
't is allemaal mogelijk bij de...

*Plussers... plussers... plussers, moet je echt bij horen;
Plussers... plussers... plussers, dat is echt heel cool.*

Ook bij de plussers is verzoening,
een coole bedoening.

We laten elkaar nooit in de steek,
daarom zijn wij trots want wij zijn de...

Plussers... plussers...plussers, moet je echt bij horen;
Plussers...plussers...plussers, dat is echt heel cool.

Plussers... plussers...plussers, moet je echt bij horen;
Plussers...plussers...plussers, dat is echt heel cool.

PLUSSERS!!

**180° weg van Emmaüs...
Weg van Halle! Hop naar Brussel!**

**We ontsteken onze fakkels
en vliegen erin met onze vlamme
veters!**

om te lezen...

Onderweg zijn. Wegen inslaan.
Afstanden afleggen.

Verstoppertje spelen af en toe. Wie niet
weg is, is gezien.

En op andere momenten: op
ontdekkingstocht... Grenzen verkennen
en verleggen. Van jezelf en van
anderen. Nieuwe wegen die zich tonen...

Een levenslange reis. Overwegen: wat
vandaag gedaan... Wat is in zicht? Wat
baant je weg? Wat staat soms in de
weg? Wat snijdt je soms de weg af? Of
wat biedt juist nieuwe uitwegen?

Afstand nemen soms. Op een veilige afstand blijven van dingen.

Keuzes maken. Lastige kruispunten en hardnekkige tweesprongen.

Ik ben **weg** van jou en van jou en van jou! Wegen die leiden naar onmisbare mensen!

Onderweg zijn. Dat ben je nooit alleen... En nochtans zijn er veel momenten die je alleen moet doormaken. Dingen die je alleen moet (onder)vinden; dingen die je zelf moet overwinnen. Of is het niet zo?

God,
hoe dicht zijt Gij
in de ander ver van mij?

Ver is enkel ver
als je elkaar niet meer wilt ontmoeten.
Dichtbij kan je lichtjaren ver
van de ander verwijderd zijn.

Maar je kan iemand vlakbij beleven
die in Australië woont;
aan je hart drukken
wie mijlenver verblijft.

God, hoe ver zijt Gij
in de ander dicht bij mij?

- Fr. Selestijn VI -

Dank je wel
dat je erbij was!

I.J.D.

INTERDIOCESANE JEUGDDIENST

IJD Brussel

Vlasfabriekstraat 14
1060 Brussel

Tel: (02)533 29 20

Fax: (02)537 66 27

IJDBrussel@ijd.be

VLAAMSE
GEMEENS
CHAPSCO
MMISSIE

